

[Tyroll.]

arbejdskonflikter, også når det drejer sig om at udføre det arbejde, der er konfliktramt?»
(Spm. nr. 378).

Begrundelse.

I forbindelse med de løbende konflikter ved en række færgeriers fornyelse af deres overenskomst med Sømændenes Forbund har forskellige borgerlige politikere været interesseret i en indgriben fra statsmagtens side, for at transporten på de strejkeramte ruter kan opretholdes. Anvendelsen af militært materiel og mandskab har været inde i billedet, og under hensyntagen til borgerlige politikeres store interesse for statsmagtens indblanding – foreløbigt manifesteret i arbejdsmarkedsudvalgets indblanding – kan det ikke udelukkes, at de borgerlige partier på et tidspunkt ønsker forsvarsministeren kaldt til samråd i arbejdsmarkedsudvalget. Da der ikke må refereres fra disse møder, finder jeg det væsentligt gennem dette spørgsmål at søge regeringens principielle opfattelse klargjort i fuld offentlighed. Det forekommer mig ligeledes at være ret så væsentligt på baggrund af den tiltagende anvendelse af politi og kriminalisering i forbindelse med arbejdskampe.

Statsminister *Anker Jørgensens* svar (22/77):

Regeringen har ikke planer om at anvende personel eller materiel fra forsvaret i forbindelse med arbejdskonflikter, f. eks. for at opretholde transporten på de færgeruter, der er omfattet af konflikterne mellem en række færgerier og Sømændenes Forbund i forbindelse med overenskomstfornyelsen.

Regeringen forventer i øvrigt, at der af parterne i en konflikt tages hensyn til, at forsyningen med livsvigtige varer m. v. kan foregå uhindret mellem landets forskellige dele. Skulle denne forventning blive gjort til skamme, må regeringen naturligvis overveje, hvorledes man mest hensigtsmæssigt kan afhjælpe den herved opståede situation. Her kan der i fornødent fald blive behov for at lade forsvarets særlige materiel eller specialuddannede personel indgå i den bistand, de civile myndigheder skal yde.

For en ordens skyld vil jeg understrege, at spørgerens påstand om tiltagende anvendelse af politi og kriminalisering i forbindelse med arbejdskampe er grebet ud af luften.

Af *Tove Jørgensen* (DKP) til socialministeren (13/7 77):

»Vil ministeren ændre fordelingsnøglen inden for åndssvageforsorgen, den såkaldte 17 års regel, således at der fremover til vurdering af personalebehovet inden for åndssvageforsorgens bolig-, undervisnings- og beskæftigelses-sektorer anvendes et kriterium svarende til klienternes faktiske funktionsniveau og behov og ikke et skematisk alderskriterium?«

(Spm. nr. 379).

Begrundelse.

Såvel ministeren som folketingets socialudvalg har efter nytår 1977, især efter 1. april 1977, da 17 års reglen trådte i funktion, modtaget en lang række henvendelser, der har dokumenteret, at denne regel er særdeles uhenigtsmæssig og har ført til nednormeringer på en lang række institutioner, således at der rent faktisk er tale om forringelser af de åndssvages situation.

I et samråd med folketingets socialudvalg den 5. juni 1977 hævdede såvel ministeren som forsorgschef Bank Mikkelsen, at man med de nu gældende normeringer levede op til åndssvage-loven af 1959.

I svarene på en lang række spørgsmål stillet af mig gennem folketingets socialudvalg fremgår det imidlertid, at dette ikke er tilfældet. Således svares der den 6. juni 1977 på spørgsmålet om, hvor meget der skal bruges i personale-mæssige ressourcer for at leve op til loven af 1959, at der vil være behov for knap 1.500 flere beskæftigelsespladser, svarende til et merforbrug på ca. 330 personer, for at leve op til beskæftigelsesmålene, og at der i forbindelse med tidlig stimulation er behov for 15–20 medarbejdere. Endvidere siges det, at klientudviklingen i de senere år med forholdsvis flere behandlingskrævende patienter på institutionerne vil medføre et behov for større personalemæssig indsats.

Ministeren har gang på gang hævdet, at der ikke finder standardsænkning sted, men at der kun er tale om omfordeling af ressourcerne. Det kan nu dokumenteres i en udtalelse fra Åndssvageforsorgens Personaleforbunds forretningsudvalg af 7. juli 1977, at der sker alvorlige forringelser for de åndssvage i Københavnsområdet.

For det første at der sker en overbelægning på institutionerne. For det andet at der sker an-